

Gün Batımına Yürüdüm

— nurhan-ergun · 04 Şubat 2011

son demleri yaşandı yazın
sonbahar esintilerinin çaresizliğinde
şimdi
hüznü çöküyor akşamın
sensiz yürüdüğüm şu sahile.

adımlarım isteksiz aslında
beni bekleyen karanlığa
güneşte usandı artık
kızılığında
beni yalnızlığıma uğurlamaya..

çarem yok ki..

dalga dalga umutsuzluk taşıyor sahile duygularım
çaresizliğim
en çok
senden kaçmaya çalıştığım anlarda canımı acıtıyor
kaç özleyişler yaşadım oysa
kavuşmalarım hep ayrılığa gebe.

çarem yok ki.

kaçmak
şu andan
dünden
yarınımdın sen
senden kaçamıyorum ki.

sevdam sızım oldu yüreğimde
adın
adın yasak dilimde
akşamın kızılığına fısıldıyor yüreğim sessizce
seni sevdiğimi
uzaklarının yakınıyım ben imkânsızım

hissettin mi?

zamanı durdurabilseydim keşke dün
şu gün batımında ellerin ellerimde
kıpırtısız dalgalar,ten ısıışı tahrikliğinde..

zamanı durdurabilseydim keşke dün
şu gün batımında saklanırdık güneşe
doğardık tüm hayallerimize..

susamıştı tenler,korkuyordu gönüller
yarınları yaşamamaya yeminli.

belki dedim
belki..
imkânsızın değildim..

gün batımına yürüdüm yine sensizliğimle
biliyorum doğacaksın bensizliğinde
akşamın kızılığı şahidim ki;
son bir cümle tamamlasın kifayetsiz kelimelerimi

seni seviyorum..

nurhan ergün